

I TRIBUNA

DAVID RIOS, CONSELLER GENERAL SOCIALDEMÒCRATA

¿I si apostem pel consum intern?

Ja fa uns dies que per una xarxa social d'internet circula el següent text: "Fem un propòsit: comprar els regals de Nadal a petites empreses i autònoms. La veïna que ven per catàleg o per internet, l'artesà que fa bijuteria, l'amiga que té una botiga al barri, el pastisser que fa els torrons artesans, el noi que té la paradeta del mercat... Fem que els diners arribin a persones comunes i no a grans multinacionals. Així, més persones tindran un millor Nadal. Si et sembla una bona proposta, copia-ho i enganxa-ho. Recolzem la nostra gent."

Veient que el Nadal s'apropa inexorablement, m'ha semblat molt adient que aquest missatge es propagui per les xarxes socials d'internet com una mena de virus imparable, que els usuaris van replicant un darrere l'altre i fan així que l'efecte piramidal arribi al màxim de gent.

Desconec l'origen del missatge, possiblement forà, i entenc que en el cas d'Andorra es podria adaptar a la nostra idiosincràsia, però he volgut mantenir-lo respectant l'esperit original. Al lector no li serà difícil adaptar-lo al nostre mercat.

La crisi actual i les diferents mesures de contenció que apliquen actualment els governs (d'aquí i de fora) castiguen severament el consum i si no ho fan directament implanten una por que fa que el que té diners se'ls guardi esperant millors ocasions. En

lloc de remuntar, les mesures de contenció entren en un cercle viciós que fan que es limiti el consum, les botigues vinguin menys i, especialment, els petits i mitjans comerços ho acabin passant malament. ¿I els grans establiments? Seria irresponsable no reconèixer que la crisi també els afecta, però la seva dimensió i volum de negoci fa que puguin adaptar-se més fàcilment als temps que corren. No podem obviar que des de sempre les crisis ofeguen els més petits i dèbils, ja siguin empreses o persones.

Des de fa uns anys, hi ha una certa pràctica, justificada o no, de força ciutadans de sortir a comprar fora d'Andorra. Es viatja per adquirir productes manufacturats, alimentació, electrònica o d'altres. És clar que en primera instància els beneficiats directes són els consumidors, però a la llarga aquests ingressos dels comerciants forans es queden a l'estranger en lloc de quedar-se a Andorra, cosa que fa que aquests diners desapareguin del nostre circuit econòmic.

Segons les darreres dades del cens, els ciutadans que vivim a Andorra som al voltant de 70.000 persones, a les quals es podrien sumar els 13.000 habitants de la Seu d'Urgell i proximitats, així que esdevé un grup de consumidors potencials prou important. El curiós del cas és que molt sovint alguns polítics i associacions empresarials se n'obliden. Per exemple, és el cas del famós document *Andorra té futur*, elaborat per la Confederació Empresarial Andorrana, l'Em-

presa Familiar Andorrana i la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis i en el qual es recullen diferents propostes que, conjuntament, patronals i entitats creuen que poden ajudar la nostra economia a sortir de la crisi. Doncs bé, en cap de les propostes del document es parla sobre el "consum intern" o el "mercado intern" o alguna idea similar. No apareix enlloc, com si no existís.

Així com el client local pot solidaritzar-se i comprar al petit o mitjà comerç, o simplement comprar al país, aquest client local també vol rebre un bon tracte i un bon servei. Encara que hi ha casos notables d'èxit, el gruix del comerç hauria d'impulsar estratègies de conservació i potenciació del consum local. S'ha de fomentar la creació de sinergies bidireccionals. Els ciutadans d'Andorra hauríem de procurar consumir a Andorra, però per això el comerç local també hauria d'emprendre accions atractives que ens ajudessin a convèncer-nos.

Els petits gestos poden ajudar moltes famílies del nostre país. Els socialdemòcrates donem suport al comerç del país. Sabem on comprarem els torrons aquest any. ¿I tu? ¿Et sumes al propòsit?